

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מ"ט דרבי יהודה?											⊠	⊠
תרי קראי כתיבי בנותר, כתוב אחד אומר: (שמות יב) לא תותרו ממנו עד בקר, וכתוב אחד אומר: (ויקרא ז) לא יניח ממנו עד בקר, אם אינו ענין להניח, תנהו לענין מחשבת הינוח.	רבי אלעזר:										!	⊠
ורבי יהודה האי קרא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:											⊠	
(ויקרא ז) ובשר זבח תודת שלמיו - למדנו לתודה שנאכלת ליום ולילה, חליפין וולדות תמורת מנין? ת"ל: ובשר, חטאת ואשם מנין? ת"ל: זבח, ומנין לרבות שלמי נזיר ושלמי פסח? ת"ל: שלמיו, לחמי תודה וחלות ורקיקים שבנזיר מנין? ת"ל: קרבנו, כולן קורא אני בהן לא יניח	[תניא]										⊠	⊠
א"כ, לימא קרא לא תותרו, מאי לא יניח? אם אינו ענין להינוח, תנהו ענין למחשבת הינוח.											!	⊠
התינח להניח, להוציא מאי איכא למימר?											⊠	⊠
ועוד, טעמא דר' יהודה סברא הוא											⊠	⊠
אי אתם מודים שאם הניחו למחר שהוא פסול? אף חישב להניחו למחר - פסול	דתניא, אמר להם רבי יהודה:										⊠	⊠
אלא טעמא דרבי יהודה סברא הוא.											!	⊠
וניפלוג נמי ר"י בכולהו											⊠	⊠
בהי ניפלוג?											⊠	
בשובר עצמות הפסח ולאכול ממנו נא											!	⊠
זיבחה גופיה מי מיפסיל?											⊠	
ע"מ שיאכלוהו טמאים ושקריבוהו טמאים											!	⊠
זיבחה גופיה מי מיפסיל?											⊠	
שיאכלוהו ערלים ושקריבוהו ערלים											!	⊠
זיבחה גופיה מי מיפסיל?											⊠	
כל כמיניה?	לישנא אחרינא:										⊠	⊠
לערב דמן בדם הפסולין											!	⊠
רבי יהודה לטעמיה											⊠	
אין דם מבטל דם.	דאמר: [רבי יהודה]										⊠	⊠
ליתן את הניתנין למעלה למטה, למטה למעלה											!	⊠
רבי יהודה לטעמיה											⊠	
שלא למקומו נמי מקומו קרינא ביה.	דאמר: [רבי יהודה]										⊠	⊠
ולפלוג בניתנין בפנים שנתנן בחוץ, והניתנין בחוץ שנתנן בפנים											!	⊠
בעינן מקום שיהא משולש, בדם בבשר ובאימורין.	קסבר רבי יהודה:										⊠	⊠
ומי אית ליה לרבי יהודה האי סברא?											⊠	
(דברים יז) דבר רע, ריבה כאן חטאת שחטטה בדרום וחטאת שנכנס דמה לפנים - פסולה	והתניא, רבי יהודה:										⊠	⊠
ולית לרבי יהודה האי סברא?											⊠	

הכניס בשוגג - כשר, הא במזיד - פסול	והתנן, אמר רבי יהודה:	ז	■							לז:
וקי"ל בשכיפר		ז	■							לז:
השתא ומה התם עיילי עיילא, אי כיפר אין, אי לא כיפר לא, הכא דחשיב חשוי לא כל שכן		ז								לז:
תרי תנאי ואליבא דרבי יהודה.		!								לז:
וסבר ר' יהודה, חטאת ששחטה בדרום פסולה?		ז								לז:
יכול חטאת ששחטה בדרום יהא חייב? ת"ל: (דברים טז) לא תזבח לה' אלהיך שור ושה וגו' כל דבר רע, על דבר רע אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו על חטאת ששחטה בדרום	והתניא, רבי יהודה:	ז	■							לז:
תרי תנאי אליבא דרבי יהודה.		!								לז:
ומודה רבי יהודה, שחזור וקובעו לפיגול.	רבא:								■	לז:
תדע, דפיגול לפני זריקה לא כלום הוא, ואתאי זריקה וקבעה לה בפיגול.	רבא:							■	■	לז:
ולא היא, התם הוא חזא מחשבה היא, הכא תרי מחשבות.							ז			לז:
ליתן את הניתנין למעלה למטה, למטה למעלה, לאלתר - כשר, חזר וחישב חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחיבין עליו כרת, למחר - פסול, חזר וחישב בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת	איתיביה רב הונא לרבא:								■	לז:
תיובתא דרבא תיובתא.									■	לז:
חישב שיאכלוהו טמאים למחר - חייב.	רב חסדא אמר רבינא בר סילא:								■	לז:
תדע, דבשר לפני זריקה לא חזי, וכי מחשב ביה מיפסיל.	רבא:								■	לז:
ולא היא, התם זריק ומיחזי, הכא לא מיחזי כלל.								ז		לז:
בשר פסח שלא הוצלה, ולחמי תודה שלא הורמו - חייבין עליהן משום טומאה.	רב חסדא: מרגלא בפומיה דרב דימי בר								■	לז:
(ויקרא ז) אשר לה' - לרבות אימורי קדשים קלים לטומאה	רבא: דתניא:								■	לז:
אלמא אע"ג דלאו בני אכילה נינהו - חייבין עליהן משום טומאה, הכא נמי אע"ג דלאו בני אכילה נינהו - חייבין עליהן משום טומאה.									■	לז:
ולא היא, התם אימורי קדשים קלים חזו לגבוה, לאפוקי בשר פסח שלא הוצלה ולחמי תודה שלא הורמו, דלא חזו לא לגבוה ולא להדיוט.									ז	לז:
הדרן עלך כל הפסולין.										

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד		
כל הניתנין על מזבח החיצון שנתן במתנה אחת - כיפר, ובחטאת - שתי מתנות	בית שמאי:														■	מ	לו:
אף חטאת שנתנה מתנה אחת - כיפר.	בית הלל:														■		לו:
לפיכך, אם נתן את הראשונה כתיקנה ואת השניה חוץ לזמנה - כיפר, ואם נתן את הראשונה חוץ לזמנה ואת השניה חוץ למקומה - פיגול וחייבין עליו כרת.															◇		לו:
כל הניתנין על המזבח הפנימי שאם חיסר אחת מן המתנות - כאילו לא כיפר.															■		לו:
לפיכך, נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנה - פסולה ואין בו כרת.															◇		לו:
מנין לניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת שכיפר? תלמוד לומר: (דברים יב) ודם זבחיך ישפך.	תנו רבנן:														■		לו:
והאי להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:															⚡		לו: